

Ayrıca her olay,kendi içinde çözümünü de saklar. Her olayın nedeni, ayrıntısı ve gelişimi ayrıdır. Kendi başımızdan ya da yakınlarımızın başından geçen bir olayı, kaynak edinerek,çocukları olumlu olumsuz öğütlerle ve önyargılarla yönlendirmeye çalışmak sakıncalıdır. Romanlarda öykülerde şiirlerde vb. insan ilişkilerinden kaynaklanan sorunlarla çözümleri sergilenir. Çocuk, sürükleyici bir serüven kurgusuyla kendisine sunulan bu sorunları ve çözümleri, ayırımında olmadan,algılayıp benimseyerek, belleğine yerleştirir. Bir yandan da bu sorunlara ve çözümlere değgin, zihinsel bileşimler yapıp, kendine özgü görüş ve yorumlar üretebilir. Kuru öğütlerden çok daha etkin olan bu kazanımlar, gelecekte yaşam savaşında çocuğa, çok büyük yararlar sağlayacaktır.

Kitaplar okuyucuya,etkin ve ilginç örneklerle, gördüklerine duyduklarına, körü körüne inanmak yerine, araştırma, gözlemlene,sorgulama başka bir deyişle yaşamı zihin süzgecinden geçirme eğitimi de verir. Burada yazarın sorumluluğunun altını, kalın çizgilerle bir kez daha çizmekte yarar var.

Çocuk, kitaplar yoluyla, insanın evrimini sağlayan, çok önemli bir eğitsel öğeden daha yararlanır. Bu da hayal kurmaktır. Gerçekten, insanoğlunun pek çok konuda evrim aşamalarından geçerek, bu günkü düzeye gelmesinde, düşünme yetisinin payı büyüktür. Jules Verne aya yolculuk düşü kurup da bu düşünüyü dile getiren kitabı yazmasaydı, insanlar belki de aya gitme tutkusuna kapılmayacaklardı savından, edebiyat çevrelerinde sıkça söz ediliyor.

Ne var ki, ulusça hayal kurma yetimiz pek kısır. Başka,bir deyişle toplumda, kısa vadeli, kap kaç bir yaşam anlayışı egemen. Şöyle ki: Günümüzde Türk insanının birincil düşü, kısa yoldan eline ekmeğini almak. Hızla köşe dönmek, sınıf atlamak. Genelde insanımızın yaşamdan bu amaçlar ötesinde, pek fazla bir beklentisi yok. Başka bir deyişle, yaşamın tüm süreçlerinde yurttaşımıza,